

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.476/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe.; eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Fejér Vármegyei Rendőr-főkapitányság (8000 Székesfehérvár, Deák Ferenc utca 2.)
Az alperes képviselője:	dr. Polczer Attila kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.209/2023/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. november 1. napjától 2022. július 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként megközzeti megbízottként teljesített szolgálatot a helységi Rendörkapitányság helységi Rendörörsén; működési körzete településl településre, míg az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete e településen kívül további öt településre terjedt ki. A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása mellett rendszeresen ellátott a saját működési körzetén kívüli, illetve – kisebb számban – a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati feladatokat, elővezetéseket, TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, átkíséréseket és őrzéseket, kísézőőri beosztásba tartozó feladatokat, rendezvénybiztosításokat és csapatszolgálati feladatokat, amelyek ellentételezése céljából, megbízási díj iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[2] A felperes keresetében a perbeli időszak vonatkozásában 956.604 forint megbízási díj, és annak 2021. április 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) rendelkezéseire, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 26.§ (1)-(2) bekezdéseire, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 15., 21-22. és 24. pontjaira alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában kérte meghatározni, mivel több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 956.604 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (2)-(6) bekezdéseiben, a KMB Szabályzat 2., 18., 21-22., 24-25. pontjaiban, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) 4. pontjában, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35.§ (1), (3)-(6) bekezdéseiben, továbbá a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban

álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (1)-(2), (4) bekezdéseiben foglaltakra alapította. Rámutatott, hogy a felek között a tényállásban nem volt vita. Rögzítette, hogy a KMB Szabályzat kógens módon határozza meg a körzeti megbízott által ellátandó feladatok körét, mely a munkáltató által korlátlanul nem bővíthető. A körzeti megbízott a feladataitól csak eseti jelleggel vonható el, és ekkor is kizárólag a KMB Szabályzatban megjelölt feladatokra. Beosztható járőrvezetőként közterületi szolgálatra, de kizárólag másik járőrrel közösen, és csupán a saját körzeti megbízotti működési körzetén belül. Megállapította, hogy a felperes által – a munkáltató egyoldalú utasítása alapján – végzett járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához, továbbá a felperes e feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel látta el. A vonatkozó előírásokba ütközött a felperes kísérorrként való foglalkoztatása is. A felperes perbeli időszakban végzett többletfeladat-ellátása megfelel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltételeknek, mivel a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat látott el rendszeresen a munkáltató megbízása alapján. Hangsúlyozta: a feladatteljesítés gyakorisága és rendszeressége megalapozza a felperes által kért, a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékének megfelelő megbízási díjat, ezért annak százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint az elvégzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, harmadlagosan az ítélet megváltoztatása mellett a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-ára történő leszállítását és az így kapott összeg megfelelését kérte.

[6] Állította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben hibásan állapította meg, és téves jogértelmezésre jutott. Megsértett jogszabályként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseit és – az összegszerűség körében – a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdését jelölte meg.

[7] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet nem adott adekvát választ arra, hogy a felperesi igény megalapozottságát a Hszt. 71. § (1) bekezdésének mely pontjaira alapította. Az ítélet indoklása ugyan utal a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, az a)-b) pontokra alapított igényről való döntést azonban mellőzi, annak ellenére, hogy a védiratában az e pontokra alapított igényre is reagált. A helységi Rendőrkapitányságról 11 fő indított közigazgatási pert megbízási díj megfizetése iránt, mellyel kapcsolatban a védiratához csatoltan igazolta, hogy csak 3 fő „járőr jellegű” beosztást betöltő munkatárs volt három hónapot meghaladóan távol. Emiatt kétséges a felperes érvelése, hiszen 11 személy nem is tudott volna folyamatosan más beosztásokhoz tartozó feladatokat ellátni, mivel nem volt annyi betöltetlen beosztás vagy távollévő személy.

[8] Nem tartotta megalapozottnak, hogy az elsőfokú bíróság a kormány által elrendelt veszélyhelyzetben történő feladatellátásra vonatkozó álláspontját negligálta. A törvényszék adós maradt az ezzel kapcsolatos álláspontja kifejtésével, különösen, hogy a veszélyhelyzeti feladatok ellátására nincs külön rendőri apparátus, beosztás; az elsőfokú bíróság ítélete e körben jogsértő. A minősített időszaki feladatok ellátása minden rendőr

munkaköri leírásban rögzített feladata. E vonatkozásban kizárt a megbízás, így a felperesi igényérvényesítés is. A különleges jogrend idején történő munkavégzést az főkapitány 10 nap pótszabadsággal elismerte.

[9] Tévesnek találta az elsőfokú bíróságnak az eltérő körzeti megbízotti körzetben, de azonos KMB csoportban teljesített szolgálat közötti különbségtételt is. Álláspontja szerint az azonos KMB csoportban történő feladatellátás ugyanolyan megítélés alá tartozik, mintha a körzeti megbízott a saját településén látná el szolgálatát. Ezt az álláspontot erősíti a KMB Szabályzat 2. pontjának 2022. augusztus 12-től bekövetkezett módosítása, mely eltörli a körzeti megbízotti működési körzet és a KMB csoport működési körzete között a bírósági gyakorlat által húzott éles határvonalat.

[10] Az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyja, hogy bár létezik külön KMB Szabályzat és Járőr Szabályzat, azok mégsem különíthetők el teljes mértékben, az általuk előírt feladatok részben fedik egymást, vagyis a felperes is köteles volt járőrfeladatokat ellátni, az számára többletfeladatot nem eredményezett. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása ellentmond a KMB Szabályzat 37. pontjának, mely szerint a körzeti megbízott a szolgálatellátási ideje legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. Az elsőfokú ítélet kitért a járőr és a körzeti megbízotti beosztások közötti összefüggésekre és különbségekre, de nem adott magyarázatot arra, hogy a járőri tevékenység felperes általi ellátása miért alapoz meg megbízási díjat.

[11] A KMB Szabályzat 21. pontja öt különböző esetet említ, amikor a felperes eseti jelleggel elvonható a működési körzetéből, ez öt különböző jogcímet jelent, mindegyiket külön-külön kell vizsgálni és számításba venni, ami eltérő megítélést eredményezhet.

[12] Az összecszerűség körében akként érvelt, hogy a munkáltató mérlegelési jogköre a mérték megállapítása. A bíróság a 75%-os mérték meghatározásakor elveszi a mérlegelési jogkörét. A felperes alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatot látott el, melyhez kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, így a magasabb összegű megbízási díjat nem alapoz meg, indokolt az 50%-os mértékre csökkentés. Figyelemmel azonban a pereskedő körzeti megbízottak számára és a ténylegesen hiányzó létszám arányára, az 50%-os mértéknek az állomány tagjai közötti megosztása indokolt, ami a 25%-os mérték megállapítását indokolja.

[13] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott a Kúria hasonló tényállás mellett hozott Kf.VII.39.549/2021/4. és Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéleteire. Rámutatott, hogy a tárgykörben kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok a kereseteknek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[15] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során

megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait az ítélete jogszerűségének elbírálásához szükséges mértékben kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. Az ítéltábla fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[16] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részbeni hibáját, az indokolási kötelezettség hiányosságát, valamint az alkalmazott jogszabályok helytelen értelmezését és ebből eredő téves következtetések levonását állította. A tényállás megállapítása körében ugyanakkor nem adta elő, hogy az ítéletben megállapított felperesi feladatellátások közül melyiket és mennyiben vitatja, erre nézve részletes előadást nem tett, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak. Az alperes fellebbezésében nem vonta kétségbe azt a tényt, hogy felperes a peresített időszakban körzeti megbízotti működési körzetén kívül rendszeresen ellátott járőrfeladatokat, járőrszolgálatot és egyéb szolgálati feladatokat, ugyanakkor téves jogértelmezésre hivatkozással vitatta ezen feladatok ellátásának a Hszt. 71. § (1) bekezdése szerinti megbízásként való értékelését, valamint erre tekintettel a megbízási díj jogszerűségét.

[17] Az alperes fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adott adekvát választ arra, hogy a felperesi igény megalapozottságát a Hszt. 71. § (1) bekezdésének mely pontjaira alapítja. Az ítéltábla ezzel szemben azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a felperes a perbeli időszakban a munkáltató megbízása alapján, szolgálati beosztásához nem tartozóan és rendszeresen végzett többletfeladatellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának felel meg. E körben a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (4) és (5) bekezdései szerinti jogi indokolási kötelezettség megsértése nem volt megállapítható. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása megfelel a törvény előírásainak, tartalmazza a megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást. A jogi indokolásban egyrészt a vonatkozó jogszabályok megjelölésével, másrészt az irányadó bírói joggyakorlat bemutatásával részletes indokát adta, hogy a felperes által érvényesíteni kívánt megbízási díjat miért látja megállapíthatónak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján. Az a körülmény, hogy a fél számára az indokolás – esetleg – nem meggyőző, nem a jogi indokolási kötelezettség megsértése körében sérelmezhető, hanem az adott, alkalmazott anyagi, illetve eljárási jogszabályhelyhez kapcsolódóan, annak mikénti értelmezése szempontjából.

[18] Másrészt az alperes által hiányolt indokolással kapcsolatban az ítéltábla az alábbiakra mutat rá. Az Alkotmánybíróság az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból bontotta ki. Ennek megfelelően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal

szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre {3159/2018. (V. 16.) AB határozat Indokolás [31]} (Kúria Kfv.V.38.235/2021/9.) Mindezek alapján az ítéltábla is azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében adott jogi indokolás az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének megfelelt.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletében – helytállóan – egyértelműen azt tekintette a megbízási díjra alapot adó többletfeladatnak, hogy a felperes a körzeti megbízotti beosztása mellett, de a beosztásához nem tartozó többletfeladatként látta el a járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati feladatokat. A megbízási díjra jogosultság megítélésénél annak tulajdonított jelentőséget, hogy e feladatokat a felperes nem a KMB Szabályzat 21. és 22. pontjai alapján látta el, a működési körzetéből nem eseti jelleggel vonták el, és nem a szabályzatban meghatározott feladatok ellátására kapott utasítást az alperestől.

[20] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó, hogy az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthassa, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés]. A perben nem volt vitatott, hogy a keresettel érintett időszakban felperes a beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt eset fennállását.

[21] Miként az ítéltábla és a Kúria is számos határozatában leszögezte, az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következőket bírói gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.45.117/2022/4.).

[22] A fentiek alapján helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban

nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria korábbi, szintén közzétett határozataiban (pl.: Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.155/2021/6.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. A megbízási díjra jogosultság tekintetében nem annak van jelentősége, hogy a felperes elméleti felkészültsége, valamint szakmai ismeretei és tapasztalatai őt ténylegesen alkalmassá tették-e ezen, a kapitányságvezető utasításából fakadó feladatok ellátására, illetve az általa ténylegesen végrehajtott feladatok többletmegterhelést jelentettek-e a számára, vagy aránytalan sérelmet okoztak-e, hanem kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a körzeti megbízotti beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat és egyéb szolgálati feladatokat a körzeti megbízott működési és – kisebb számban – a csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 21. vagy 24. pontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.). A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kúria, Mfv.I.10.751/2016/4.).

[24] A fentiek tükrében az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítására, a működési körzetén kívül is, nem eseti jelleggel, hanem rendszerességgel ellátott járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be; a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az alperes azonban nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest a perbeli időszakban visszatérő rendszerességgel, tehát nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri és egyéb szolgálati feladatokra, amire a KMB Szabályzat nem ad felhatalmazást. Ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottn – a különleges jogrend időszakában, valamint a csapatszolgálati tevékenység végrehajtása esetén is megbízási díjra jogosította. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes

eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.005/2022/4., Kf.VII.45.007/2022/4.). Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az eseti jelleg vizsgálata körében az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja szerinti esetköröknél az eseti jelleget külön-külön kellene vizsgálni, az egybevont következtetés az indokolásban nem jelenti azt, hogy a bíróság ne a felek hivatkozásai alapján releváns pontok szerinti vizsgálatot végezte volna el.

[25] A KMB csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízott működési körzete változatlanul megmarad, azt a KMB Szabályzat 72. c) pontjában írtak is megerősítik. A KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Mindezen álláspontot nem befolyásolhatja az alperesnek a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától bekövetkezett módosulására való hivatkozása, mivel az a jelen per tárgyát képező peresített időszak után történt, és a módosításhoz nincs olyan átmeneti szabály fűzve, amely lehetővé tenné annak visszamenőleges alkalmazását. Ennek megfelelően a perbeli esetben az ítéltábla nem vizsgálhatta, hogy a kérdéses módosítás kihat-e a többletmunkavégzés kapcsán kialakult, fentiekben ismertetett joggyakorlatra.

[26] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.); amennyiben az alperes nem állapít meg és nem fizet megbízási díjat a felperesnek, a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatja meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését kizárólag azon az alapon nem tartotta megalapozottnak, hogy a körzeti megbízotti szolgálati beosztás magasabb besorolású a járőri, járőrvezetői beosztásnál, ahhoz nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, és többletterhelést sem jelent. Jelen esetben a mérlegelés kereteit a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt 50-200 %-ig terjedő tartomány, annak konkrét szempontjait pedig a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében felsoroltak határozzák meg; mely utóbbi norma előírja, hogy a helyettesítési díjat a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A mérlegelés akkor okszerű, ha valamennyi mérlegelési szempont a döntés meghozatalánál figyelembevételre kerül. Egyetlen mérlegelési szempont kiragadása (alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladat ellátása) a komplex mérlegelést nem teszi okszerűtlenné, és abból a többletfeladatok nagyságára, valamint az okozott többletterhek mértékére vonatkozó következtetés nem vonható le. E körben az

elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a többletfeladatok mennyiségét, rendszerességét, folyamatosságát értékelte, mely értékelési szempontokra a fellebbezés ellenérveket nem hozott fel, azokat nem döntötte meg. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy az alperes azon hivatkozása, hogy a rendőrkapitányságról több személy pert indított megbízási díj megállapítása iránt, nem ad alapot a mérséklésre, mivel a felperes és a többi pert indító körzeti megbízott a többletmunkát személyenként külön-külön teljesítették. Mindebből következően az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a felperest az általa végzett többletfeladatokért összességében a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő megbízási díj illeti meg.

[27] A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[28] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Ennek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott összegű (76.528 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[30] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. június 19.

dr. Antal Regina s. k.	dr. Oláh Zsolt s. k.	dr. RácZ Krisztina s. k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró